

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Asellae Virginis: Ex ea, quam D. Hieronymus ad Marcellam scripsit, epistola 15. & ad Principiam epistola 140. Quod ad nomen spectat, erat id cognomen nobili Romanæ familiæ. Vide Cic. orat. 6. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

res, vbi erit fletus oculorum & stridor dētium. Illa poena timenda est, quæ nullo vnquam tempore finem habet: illa desideranda vita, quæ semper habetur. Talibus itaque filius, Majoricus nomine, verbis animatus, in certamine confessionis spiritum reddidit: quem mater in propria domo sepulturæ mandatū magno gaudio & læticia est venerata: nequaquam se à filio alienam existimans, quem martyriū coronatum in cælis triumphare non dubitabat.

Quantos verò in illa ciuitate Deo eadem acquiuerit matrona longum est enarrare. Nam & eius germana Datiua nomine, & Leótia sancti Germani episcopi filia, cognatusque Datius venerabilis *Emilius medicus, religiosus quoque Tertius, Trinitatis confessione præclarus, vel Sibidensis Bonifacius quanta pertulerint, qualibusque euiscerati cruciatibus de cunctis hostibus triumphum egerint, nulla vis orationis explicare potest.

Inferni cruciatum timēdi.

**Vsuarius hunc AEmilianū vocat.*

VITA S. ASELLÆ VIRGINIS: EX ea, quam D. Hieronymus ad Marcellam scripsit, epistola 15. & ad Principiam epistola 140. Quod ad nomen spectat, erat id cognomen nobili Romanæ familia. Vide Cic. orat. 6. in Verrem P. Annij Aselli.

Vide C. Baron. in Not. ad Martyr. Roman. ac Tom 4. An. 1.

ASELLA virgo sanctissima in matris utero benedicta, infantia adhuc pannis inuoluta, & annum ætatis vix decimum excedens, honore futuræ beatitudinis condecoratur. Sed cæteris omissis, veniamus ad

6. Decem. Asella benedicitur in matris utero

xx ea 1 x

ea quæ post duodecimum annum sudore proprio elegit: arripuit; tenuit; cœpit; impleuit. Vnius cellulæ clausa angustijs, latitudine paradyfi fruebatyr. Idem terræ solum, & orationis locus extitit & quietis. Ientium pro ludo habuit, in ediam pro refectio- ne. Et cum eam non vescendi desiderium, sed humana confectio ad cibum traheret: pane, sale, & aqua frigida concitabat magis elurientem, quàm restinguebat.

Mira abstinentia eius.

Cum primùm hoc propositum arripuit, aurum colli sui, quod quidē murenulam vulgus vocat, quod scilicet metallo in virgulas lentescente, quadam ordinis flexuosi catena contextitur, absque parentibus vendidit, & tunicam fusciorem, quam à matre impetrare non poterat, induta, pro negociationis auspicio, se repentē Domino consecrauit: ut intelligeret vniuersa cognatio, non posse aliquid ei extorqueri, quæ iam seculum damnasset in vestibus.

Voluntaria paupertas.

Ita se semper moderatè habuit, & intra cubiculi sui secreta custodiuit, ut nunquã pedem proferret in publicum, nunquam viri nosset alloquium: & quod magis sit admirandum, sororem virginem amaret potius quàm videret. Operabatur manibus suis; sciens scriptum esse: Qui non laborat, non manducet. Sponso aut orans loquebatur, aut psallens. Ad martyrum limina penè inuisa properabat. Et cum gauderet proposito suo, in eo vehemētius exultabat, quod se nullus cognosceret. Cumque per omnem annum iugi ieiunio pasceretur, bi duo tri- duoque sic permanens: tum verò in Quadrage-
sima

Solitudo & silentium.

3. Thess. 3.

fama nauigij sui vela tendebat; omnes penè
 hebdomadas vultu lætante coniungens; &
 quod impossibile forsitan est hominibus ad
 credendum, DEO autem præstante pos-
 sibile est, ita ad quinquagenariam peruenit
 ætatem; vt non doleret stomachum, non
 viscerum cruciaretur iniuria, non sicca hu-
 mus iacientia membra confringeret, non sacco
 asperata cutis, foetorem aliquem situmq; con-
 traheret: sed sana corpore, anima sanior, soli-
 tudinem putaret esse delicias, & in vrbe turbi-
 da inueniret eremum monachorum. Et hæc
 quidè tu melius nosti à qua pauca didicimus,
 & cuius oculis durities de genubus camelo-
 rum in illo sancto corpusculo præ orandi fre-
 quentia obcalluisse perspecta est. Nos, quod
 scire possumus, explicamus. Nihil illius seue-
 ritate iucundius; nihil iucunditate seuerius:
 nihil suauitate tristius; nihil tristitia suauius.
 Ita pallor in facie est, vt cùm cõtinentiam iu-
 dicet, non redoleat ostentationem. Sermo fi-
 lens, & silentium loquens. Nec citus, nec tar-
 dus incessus: idem semper habitus. Neglecta
 mundities, & in culta veste, cultus ipse sine
 cultu. Sola vitæ suæ æqualitate promeruit, vt
 in vrbe pompæ, lasciuiæ, ac deliciarum, (in
 qua humilem esse miseria est) & boni eam præ-
 dicent, & mali detrahere non audeant; viduæ
 eam imitentur & virgines: maritatæ co-
 lant, noxiæ timeant; suspi-
 ciant sacerdotes.

*Amanti ni-
hil difficile.*

*Solitudinem
delicias re-
putat.*

*Eius genna
in camelorū
duritiem ob-
calluerunt.*

*Perfectio
eius.*